Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

Perysova Červená Knihovna presents…

Canor CD2 VR+ a TP106 VR+

Dvojitý zásah do řad milovníků lampového zvuku tentokrát přichází z východního Slovenska, Prešovské firmy Canor (dříve Edgar), v podobě dokonale sladěného páru, CD přehrávače CD2 VR+ a integrovaného zesilovače TP106 VR+. Oba přístroje se krásně doplňují jak po designové stránce, tak hlavně i koncepcí a zvukem – jsou osazeny elektronkami „od začátku do konce". I když je jich v obou přístrojích osazeno celkem 15, jsou před zraky obdivovatelů zcela schovány pod kryty pravoúhlých, konzervativně pojatých přístrojových skříněk.

Krásné stroje, není-liž pravda? Čelní panely ze silného eloxovaného hliníku. Tmavý průhledný pás, v němž jsou umístěna některá ovládací tlačítka a indikační LED diody (TP106 VR+), resp. nápadný, nápaditý, bezvadně čitelný displej a dvířka diskové mechaniky (CD2 VR+). Opticky zvýrazněné centrum čelního panelu tvořené elegantně žlutě podsvíceným logem Canor. Zesilovač obdařený mohutným až vyzývavým ovládacím knoflíkem hlasitosti. Kontrasty zjemněné decentním nápisem (psaným hifi-švabachem, jak jinak..) s vyznačením typu přístroje. Elegance a síla ve vzájemné symbióze.
Takto jsem měl stříbrnou dvojici postavenou během testu u mě. CD přehrávač umístěný vespod a zesilovač posazený na něm – praktické uspořádání nejen z hlediska odvětrání tepla vyvíjeného koncovými elektronkami, ale i pro snadnější přístup pod kryt TP106 - odtud bylo nutné po vybalení z krabice vyjmout fixační pěnu chránící během přepravy výkonové elektronky. Na zesilovači byl ještě většinou položen další krásný „přístroj", a to dálkový ovladač (jeden z obou totožných kousků dodávaných ke každému komponentu), velmi luxusně působící štíhlý model se zaobleným kovovým čelním panelem a několika tlačítky kontrolujícími všechny funkce elektronkového kompletu. O eleganci už jsem se zmínil, a musím znovu. Design a styl jsou zde na jedničku s hvězdičkou. Pininfarina v oboru hifi.

Když už je řeč o dálkovém ovladači, dostal jsem se tak bohužel k zřejmě nejslabšímu článku celé sestavy Canor: ergonomie ovládání se někomu v tomto případě nepovedla. Tlačítka ač rozumně mačkatelná průměrným prstem, čitelná průměrným okem, nejsou logicky rozmístěná - tudíž se nedají vtisknout do paměti v rozumně krátkém čase (v mém případě cca 2 týdny). Střední „kurzorový" kříž s centrálním tlačítkem PLAY/PAUSE neovládá funkce transportu CD disků jak bych očekával, ale volbu vstupů a hlasitost zesilovače. Skoky mezi skladbami a funkce STOP se namísto toho ovládají tlačítky umístěnými kdesi nahoře, v blízkosti funkcí On/Off, takže se před stiskem musíte přesvědčit že mačkáte co potřebujete – případný omyl je zaplacen minutovým čekáním na opětovné zapnutí přístroje... Tedy pokud zrovna dálka správně zafunguje: musíte mířit dost přesně na přístroj a stisk tlačítka musí být přiměřeně dlouhý. Ale abych byl objektivní – při troše cviku se to celé nechá ochočit a ovladač pak funguje podle očekávání, nicméně tohle všechno by si časem zasloužilo nějakou verzi RC VR+.
Ještě se zmiňme o drobných detailech, které mě na stříbrné dvojhvězdě Canor zaujaly: indikace Standby (červené LED) nejsou kupodivu přesně pod sebou – je to taková ta piha krásy na tváři Marylin Monroe. Černá tlačítka na tmavém pozadí (tj. Inputs na TP106 resp. Dimmer, Open na CD2) jsou sice při většině světelných

podmínek objevitelné jen pohmatem, mají však spolu s ostatními tlačítky příjemně jemný a definovaný stisk, řídicí logika reaguje spolehlivě a předvídatelně – takže je radost si je občas pomačkat. Kryty přístrojů mají perfektní povrchovou úpravu, a díky tloušťce plechu cca 2mm jsou pevné a nejméně 2kg těžké. Předpokládám, že podobnou hmotnost by mohl mít i onen mega-knob regulace hlasitosti. Okázalý luxus čelních panelů je vystřídán technickou strohostí až minimalismem zadních panelů, zde jsou osazeny jen nezbytné konektory a síťové vypínače. Výstupní RCA konektory s teflonovou izolací na CD2 jsou o poznání kvalitnější než konektory vstupů na zesilovači, takže další malá piha.. (tentokrát na zadečku:-)

Poslech probíhal jak na sestavě Canor CD2 / Canor TP106, tak i v kombinacích s přístroji Cary Audio CD303/300, pro srovnání chvílemi i s Benchmark DAC1 (Cary v tu chvíli v roli transportu), a zesilovačem Mosfet DIY Perys. Celé to hrálo do reprosoustav Xavian Primissima nebo Shan SněhulákII (při srovnávacím poslechu zapojené v konfiguraci uno-wiring). Signálové propojení mezi přístroji zajišťovaly interconnecty Oehlbach XXL Series1 nebo Supra Sword-ISL Anniversary, k reproduktorům vedly kabely Oehlbach AirBlue 5 Star (Cu HPOCC) případně Oehlbach Crystal Siver Star a DIY Perys kroucený Oehlbach SilverLine 4x4mm2 (Ag). Síťové napájecí kabely byly použity originální dodané, pouze jsem na ně po dobu testu nacvaknul feritový odrušovací člen.

Canor CD2 VR+

Celo-lampový přehrávač CD disků je myslím docela událost, a určitě právem, zvukový přednes je líbezný stejně jako přehrávač sám o sobě. Výrobce udává výborné technické parametry (hlavně odstup s/š, vezmeme-li v úvahu že CD2 VR+ je čistě lampový stroj) a připojuje super-stručný popis produktu na http://www.canor-audio.com/sk/produkty_cd2vrp.php; ten je však pouze nasdstavbou textu na stránce předchůdce CD2 VR, viz http://www.canor-audio.com/sk/produkty_cd2vr.php. Zde je podtrženo několik základních technických odlišností od konkurence, a to zejména použití elektronky EZ81 jako usměrňovače v analogové napájecí části (oproti běžným diodám je zde výhoda usměrnění napětí bez zákmitů/rušení), a osazení výběrových kondenzátorů MCap v signálové cestě. DAC konverzi zajišťuje kvalitní a osvědčený převodník BB PCM1792A.
Zaznamenal jsem rovněž dva charakterové nedostatky CD2 VR+: jednak absenci digitálního (optického) výstupu, a zejména chybějící regulaci výstupní linkové úrovně, což je nepříjemná komplikace hrajete-li přímo do koncového zesilovače. Já takto nemohl poslouchat kombinaci CD2 / Mosfet. Na druhou stranu uznávám, že tato funkce by si vynutila vnoření čehosi zbytečně polovodičového do trasy k elektronkám, takže to považuji za záměr výrobce a za dobrý důvod poslouchat především tandem CD2 / TP106. Pro úplnost dodávám, že tato kombinace přístrojů nevyužívá ani symetrické propojení, takže konektory XLR ani na jednom stroji nehledejte.
Vnitřní uspořádání je čisté, úhledné, k vidění jsou zde jen kvalitní výběrové součástky, je to prostě celé takové pěkňoučké a dýchne na vás pečlivost, s kterou je přístroj vyroben.
Dálkové ovládání má pocitově o něco menší citlivost než zesilovač (řekl bych), jakoby potřebovalo o něco delší stisk tlačítek, ale jinak je svižné a ochotně reaguje na všechny přijaté příkazy. Podobně je na tom i mechanika, za provozu je hbitá a zcela tichá. Netypické je velmi rychlé vysunutí šuplíku, pokud není disk vložen nebo se právě netočí, poprvé mě to málem „kleplo přes prsty". No a pak zde máme tu úžasnou indikaci

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

provozního stavu na číselném displeji, to se opravdu povedlo. Maticový segmentový displej je nápadně velký a tudíž dobře čitelný, a symboly funkcí Play, Stop, Repeat,.. jsou intuitivní, jednoduché a ačkoli nevybočují ze zavedených zvyklostí, mám chuť říci že jsou tak nějak vtipné. Displej je možné stmívat, nicméně podsvícené logo Canor žhne stále stejně intenzivně. Že by další jasný záměr výrobce?

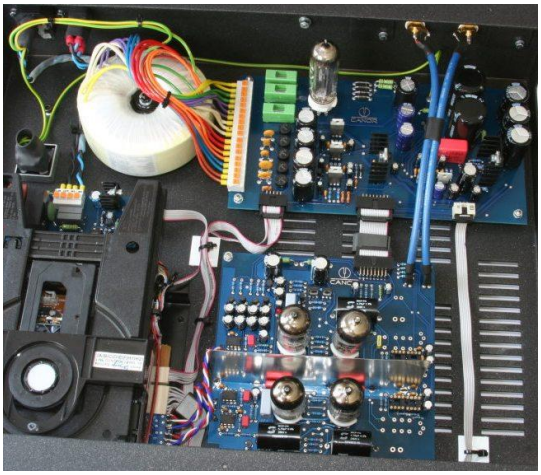

Poctivá konstrukce a lampy uvnitř jsou znát na zvuku, v tom nejlepším slova smyslu. První dojem na mě udělala krásně široká a realistická prostorová scéna, vykreslená při právě hrající skladbě Lazy Afternoon v podání Jackie Allen (kompilace Best of Jazz, 2006), se snadno čitelnými emocemi v jejíhm hlasu.. Podobně sladký (ale ne nijak lampově přislazovaný!!) zvuk se potvrdil při skladbách Diany Krall (deska Quiet Nights), kdy se dostavila ona typická podvečerní melancholická nálada, doprovázená realistickým nástrojovým doprovodem a jemňoučkým šelestem činelů. A samozřejmě také otevřený a přirozeně znějící vokál, takže spokojenost, velká spokojenost..
Poslechl jsem vzápětí další skladby z desek Dana Bárty – Animage a Entropicture, výběrů A Taste of Jazz, A Taste of Blues, pak něco ostřejšího v podání Burzum – Belus (2010), Opeth – Watershed (2007), a vrátil se zpět k jazzu ve skladbách Casandry Wilson nebo Christy Baron. Výsledek byl vždy stejně dobrý – bohatý detail, krásně široký a skvěle definovaný prostor, vzdušný (jakoby lampový...) projev, syté nástroje, hluboký a pevný bas. A před tím vším do popředí vystupující realisticky přítomný zpěv. A mezi skladbami? Úplné ticho. Žádný náznak brumu, ani šumu. Kdybych uvnitř neviděl ty elektronky, nevěřil bych..
Po delším soustředěném poslechu a s občasným srovnáním s Cary Audio CD303/300 (výstup Tube) jsem si přeci jen všiml drobných odlišností od „mého" zvuku – dobře patrný byl např. při skladbě „I've Got the World.. od Joe Lovana mírný nárůst, jakési nenápadné zbytnění na vyšším basu, které sice dotváří příjemný objem basové linky v nahrávce, ale současně mírně maskuje ráznost úderů do strun basy nebo důraz bicích. Výšky a vokály jsou dlouhodobě příjemně poslouchatelné a zcela bez výhrad, hudba plyne a vy při ní skutečně relaxujete. Cary je možná (v některých skladbách) o píď detailnější v nejvyšší oktávě, ale jaksi na sebe stále strhává pozornost a vynucuje si vaši účast. Nikoli tak Canor, ten vás jako posluchače respektuje, a až když si chcete poslechnout, nabídne vám ochotně své kvality. Kresba prostoru je v případě Cary o něco více soustředěna do centra, s rozšířením i do výšky, Canor zase poskytuje velmi širokou, koherentní a pocitově dokonale spojitou scénu. Takovou, ve které jste nejen posluchačem, ale i divákem.
Pokud bych měl udělit nějaké hodnocení (0 špatné – 10 skvělé), pak pro Canor CD2 VR+ (hlavně díky nižší univerzálnosti s jinými komponenty) dávám 8.

Canor TP106 VR+

K čemu by byly jen samé elektronky v CD přehrávači, kdyby se pak všechno úsilí konstruktérů mělo zhatit v polovodičovém zesilovači – říká si jistě mnohý skálopevný vyznavač lamp. Já mám v tomto výhodu, lampy mám rád a polovodičům fandím – jenže tuto konfiguraci bohužel nevyzkouším (z důvodů popsaných výše, CD2 nemá regulaci výstupní úrovně a můj zesilovač zase vstupní:-), takže budeme hrát pouze do Canoru TP106 VR+. Tento zesilovač je rovněž celo-elektronkový, což je již mnohem obvyklejší skutečnost než tomu bylo v případě CD2, byť i zde je osazen nadstandard - elektronky v usměrňovací části. Výkonový stupeň pracuje do 20W v A třídě, celkem umí poskytnout až 55W/4 Ohm v AB třídě, kdy do zátěže pracují v zapojení push-pull elektronky 6550 (ekvivalent KT88). Přeskočím debatu o tom, jak může být výkonová beam-tetroda 6550 ekvivalentem k výkonové pentodě KT88, a spíše zopakuji to co lze vyčíst na stránkách výrobce: typ TP106 VR+ rovněž vznikl zušlechtěním předchůdce TP106 VR, oddělením signálových a řídicích obvodů, osazením MCap kondenzátorů do signálové trasy, tištěnými spoji se silnější Cu vrstvou a s otvory zlepšujícími dielektrické vlastnosti, atd., zejména však náhradou koncových elektronek 6L6GC za zmíněné 6550, jak je psáno na http://www.canor-audio.com/en/Tube-Amplifier-products_tp106p.php příp. http://www.canor-audio.com/en/Tube-Amplifier-products_tp106.php. Zde jsou opět uvedeny výborné technické parametry, včetně údaje harmonického zkreslení <0.05%, což je skvělá hodnota i na udávaném kmitočtu 1kHz a výkonu

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

5W (tedy hluboko v režimu A třídy zesilovače a za ideálních podmínek, tak říkajíc v „bezvětří"). Uvidíme, co se bude dít v odvážnějších podmínkách při poslechu odvážnějších žánrů☺
Předtím však ještě několik vět o charakteristice TP106 VR+: koncepčně se jedná o „odlehčený" integrovaný zesilovač, je osazen pěti rovnocennými linkovými nesymetrickými vstupy (tedy bez Phono předzesilovače), přepínanými relátky, za kterými následuje regulace hlasitosti (motorický potenciometr, modrý ALPS) a pak už jen vlastní (koncový) zesilovač. Pečlivé provedení, prvotřídní součástky, detaily jakými je např. vývod výstupních transformátorů k reprosvorkám postříbřeným audio-kabelem, to vše dává oprávněný předpoklad výborného zvuku. Příjemný bonus: výkonové tetrody 6550 při provozu jen mírně hřejí, na perforaci nad nimi bez problému udržíte ruku. CD přehrávač by jistě fungoval i posazený na zesilovači:-)

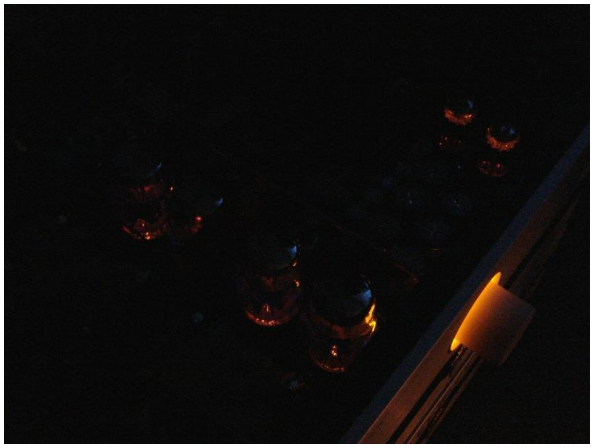

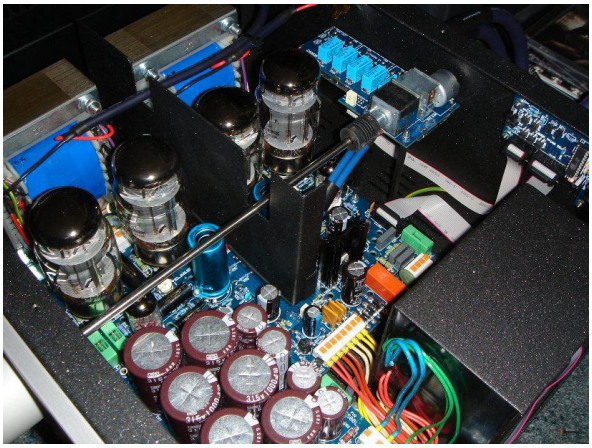

Poslech a zase jenom poslech, TP106 VR+ umožní posluchači oddávat se plně hudbě. Všechny oslavované zvukové charakteristiky elektronek jsou na tomto stroji podtrženy přesností a důrazem polovodičů – je jasné, že mám před sebou výjimečně povedený zesilovač. Zvuk je jemný, dokonale prokreslený, neobyčejně detailní, přitom lehký a svěží. Samozřejmě s elektronkově jemným a relaxovaným vokálem a nástroji s charakteristickou texturou a výborným dozvukem. Prostorová scéna se blíží ideálu.
Že toto hodnocení vyznívá příliš pozitivně? Ano, jsem si toho vědom. Od zasněných písní Diany Krall až po sofistikovaný rachot složitých skladeb My Dying Bride (Songs of Darknes, Words of Light, 2004), vše je bez rozdílu reprodukováno zcela věrně a přesně. S kytarami, rychlými bicími, přesně dávkovanými basy, i s křehkou atmosférou písní a Dianiným klavírním doprovodem, i s tím jemným kovovým šelestem perkusí... Tohle je na lampáč obdivuhodný výkon. Výkon, který mi byl předveden jak do malých regálovek Xavian, tak do objemných Sněhuláků (zde to bylo patrné snad ještě lépe). V opakovaném přímém porovnání s mým mosfetem jsem nepozoroval žádný rozdíl, snad jen příjemnou špetičku elektronkové relaxace k dobru. Jestliže se všem známým chlubím jak můj mosfet hraje vzdušně, pak Canor zahraje „horský vzduch". Takže pamatujte si: Canor TP106 VR+.
Hodnocení (0 špatné – 10 skvělé)? Zesilovači Canor TP106 VR+ dávám všech 10. Od Daniela šéfredaktora ještě prosím v editoru nalepit štítek „Hifi-Voice doporučuje".

Ještě to radši změřím..

Pokusím se ověřit získané poslechové dojmy měřením, podobně jako v případě zesilovačů Almarro nebo Prima Luna. Sinus CD generátor/Benchmark DAC1, square: DIY pwm-generátor Per-ATM128 (strmost hran <10ns); osciloskop Metrix OX7042, měřeno přímo na svorkách reproduktorů, běžná/velmi vysoká poslechová hlasitost). Měření kmitočtového spektra jsou spíše orientační (režim FFT, rozsah zobrazení -80dB).

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

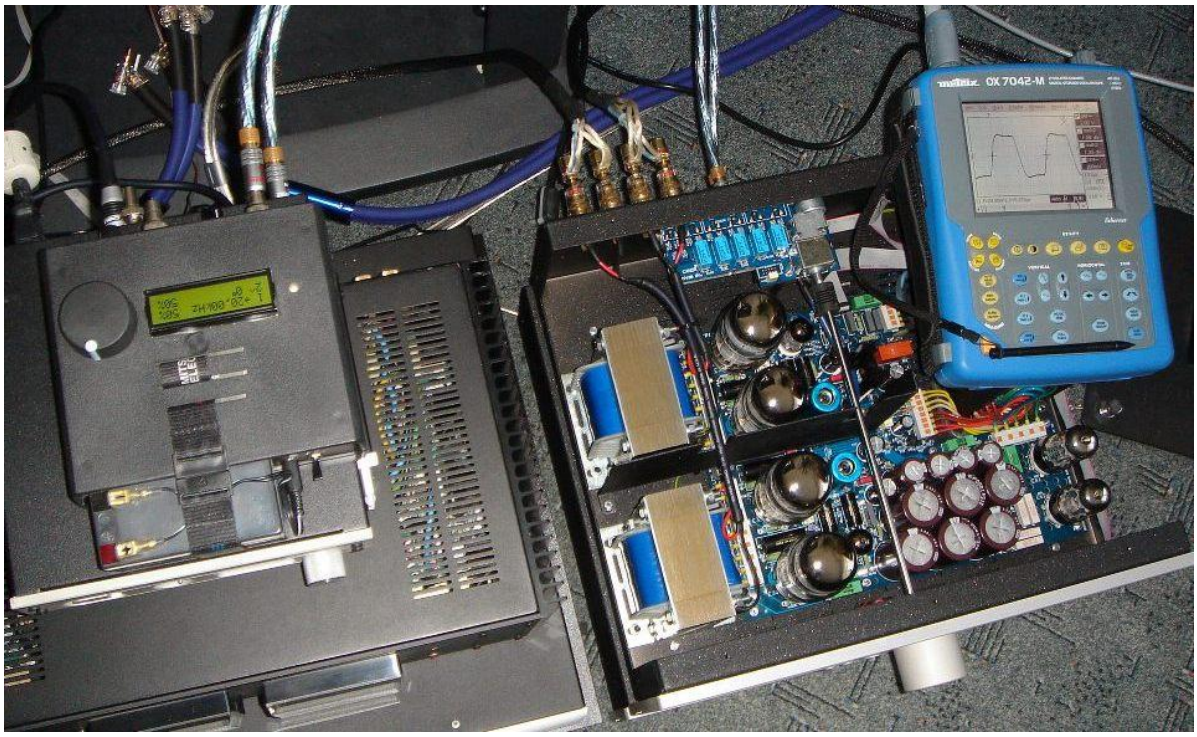

Nejdříve chování playeru CD2 VR+: měření sinusových průběhů postrádá smysl, to vypadá vždy pěkně, a obdélník z CD nelze dostat. Kmitočtové spektrum při vstupním signálu 1kHz je čisté, mimo základní harmonické nejsou patrné (nad rozlišením použitých přístrojů) žádné nepravosti. Uvedu tedy jen obrázky testu dvěma blízkými kmitočty:

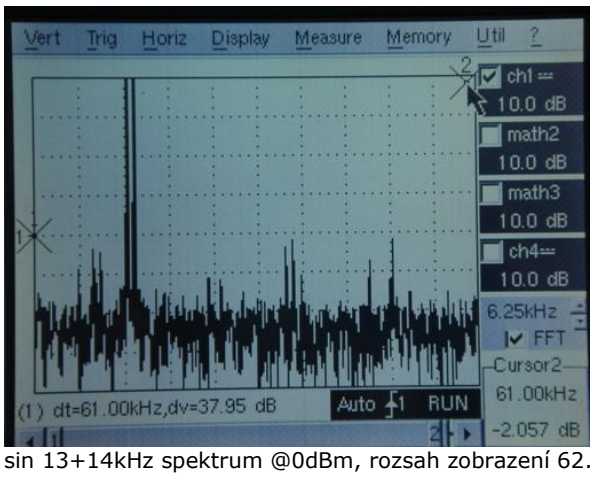

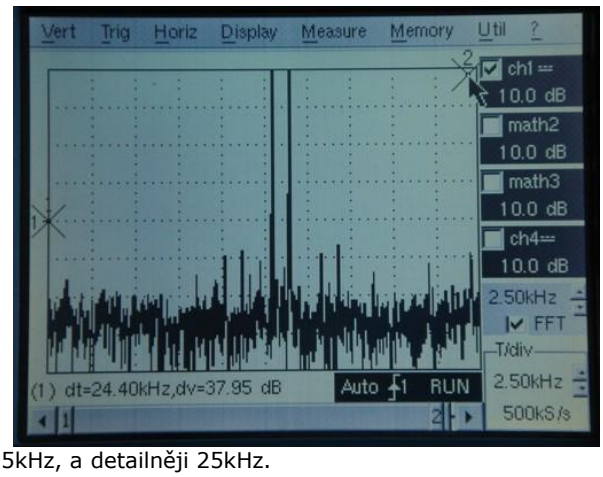

sin 13+14kHz spektrum @0dBm, rozsah zobrazení 62.5kHz, a detailněji 25kHz.

Zde jsou patrné intermodulační produkty v blízkosti testovacích kmitočtů (s úrovní téměř -60dB), které se pak opakují i v oblasti vyšších harmonických (ale prakticky jen 3. harm.), což je na elektronkový stroj dosti dobrý výsledek.

Zesilovač TP160 VR+ si prošel měřením testovacím kmitočtem 1kHz a podobně jako v předchozím případě dvojicí kmitočtů 13+14kHz, a pak ještě obdélníkovým průběhem na kmitočtu 20kHz. Zkoušel jsem i chování v oblasti blízko limitace, jinak amplituda signálu odpovídá poslechu o vyšší hlasitosti:

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

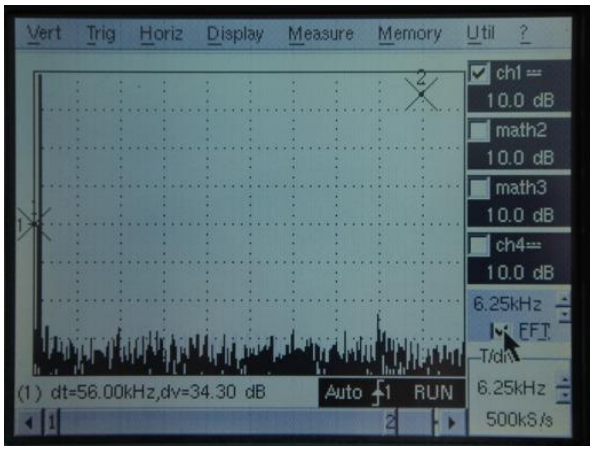

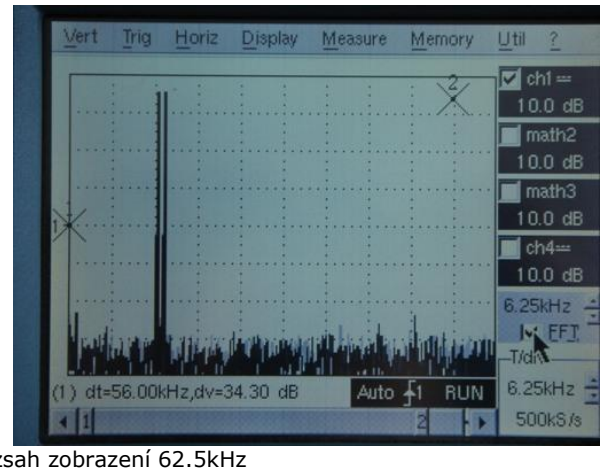

sin 1kHz, resp. sin 13+14kHz spektrum @-10dBm, rozsah zobrazení 62.5kHz

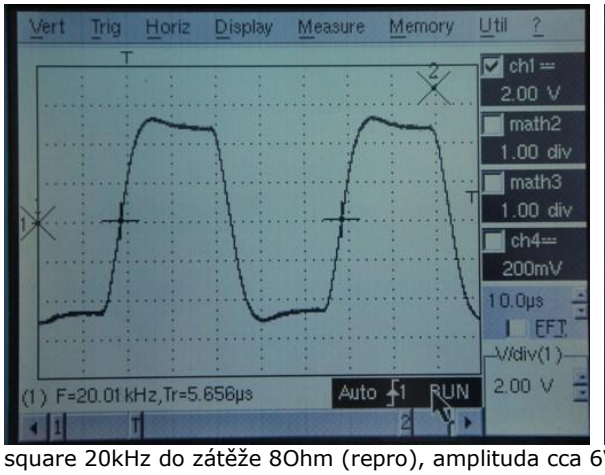

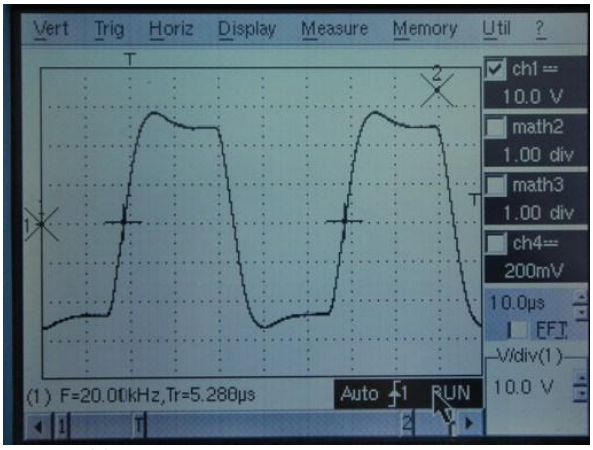

square 20kHz do zátěže 8Ohm (repro), amplituda cca 6V resp. 30V

Čistota spektra na první dvojici obrázků je příkladná, případné nedokonalosti jsou pod úrovní -80dB, a potvrdil se mi tak jednoznačně pozitivní dojem z přístoje získaný během poslechu. Obdélník po průchodu zesilovačem vypadá velmi kultivovaně, je vidět mírný překmit náběhových a spádových hran (=příjemné výšky), ale bez dalšího „zvonění" (=bez agresivních výšek), zesilovač má dobrou stabilitu. A mile mě překvapila shoda tvaru průběhu i na velkých amplitudách signálu (odpovídající hlasitost poslechu bych nepřál ani úhlavnímu nepříteli), která jen podtrhuje solidní obvodové a konstrukční řešení zesilovače. Z rychlosti náběžné hrany pod cca 5.6us lze usuzovat na výkonovou šířku pásma kolem 65kHz @-3dB, tedy slušný výsledek, plně v souladu s udávanými specifikacemi. Dobrá práce!

Shrňme..

Kombinace Canor CD2 / TP106 se skutečně povedla, o tom není pochyb. Výborný CD přehrávač a vyloženě skvělý zesilovač musí každého potěšit, na poslech i na pohled. Příznivci lamp zažijí mimo přívětivého zvuku ještě přesnost a detail, nepříznivci lamp zažijí milé překvapení.
Pokud po paměti porovnám celkový projev Canoru (zesilovače TP106 VR+) oproti dříve testovanému Almarru A318B, pak Almaro možná hrálo vřeleji, přítulněji, ale s jasným náznakem elektronkového přikrášlení. Canor umí zachovat lampovou tvář a přitom dodat analytickou přesnost a věrohodnost. Oproti zesilovači Prima Luna DialogueOne a jeho EL34 hraje Canor obdobně věrně, ale jeho zvuk je dospělejší. Řekl bych: Prima Luna je poctivé Hi-Fi, Canor je plnokrevný High-End.
Pro pořádek a úplně na závěr přidávám vítěznou konfiguraci, na které mi tu Canor hraje (a bude hrát do poslední minuty, než budu donucen ty krásné přístroje rozpojit, zabalit, vrátit, a zamáčknout slzu): CD2 VR+, interconnect Oehlbach XXL Series1, TP1606 VR+, speaker-kabel Oehlbach Crystal Silver Star, repro Xavian Primissima. Ostřejší stříbro a extenzivní výšky na Primissimách se takto krásně doplňují s poklidným přednesem CD2 a jemným analogovým vlivem interconnectu Series1. Zvuk zůstává krásně detailní, přitom relaxovaný, přirozený a nechá se poslouchat, poslouchat, poslouchat..... Do nekonečna.

CD2 VR+:
- nemá digitální výstup (ale je to vada?)
- nemá symetrický XLR výstup
- dálka poslouchá o něco méně ochotně než v případě zesilovače

Jiří Petrák - Perys
GSM: +420 602 355872
MAIL: jiri.petrak@quick.cz

+ provedení, konstrukce, design
+ nápaditý displej s intuitivními symboly funkcí přehrávání
+ heboučký elektronkový zvuk, který si zachovává přesnost, detail i autoritu

TP106 VR+:
- tak pečlivě provedený přístroj by si zasloužil kvalitnější vstupní konektory
- integrovaný zesilovač, ale bez phono-části (opět, je to vada?)
+ promyšlená konstrukce, příkladné výrobní provedení a design
+ výstupní reprosvorky bez rozlišování impedance reproduktorů (4 /8 /16/atd. Ohm)
+ skvělý zvuk
+ úplně mě dostal☺

Co na to moje žena?
„Jo, CD hraje trochu jinak, ale jak říkám, já to nepoznám.“ (porovnání Canor CD2 vs. Cary).
„Ty zesilovače hrajou úplně stejně. Žádnej rozdíl. Žádnej.“ (Canor TP106 vs. Mosfet Perys, na Sněhulácích).

Co já na to?
Proč mi kruhové podsvícení toho obrovského regulátoru hlasitosti připomíná světlomety BMW? A bylo by mi BMW vůbec schopno přinést tolik radosti jako Canor?

Jiří Petrák
6.6. 2010